

Skrivena povijest četrdesetoga retka – broj dvadeset i šest

Ezekiel Broj Sedam

Jeff Pippenger

2026-08-12

Proročki niz koji označavam kao „Jošijin kotač“ započinje pobunom drevnoga Izraela kada su odbacili Boga kao svojega kralja 1097. pr. Kr. Prva tri kralja (Šaul, David i Salomon) označena su kao oni koji su vladali četrdeset godina, od 1097. pr. Kr. do 977. pr. Kr. Po Salomonovoj smrti pobuna Jeroboama i deset sjevernih plemena dovršava niz prva tri kralja te započinje niz kraljeva i u sjevernom i u južnom kraljevstvu.

Prva tri kralja simbol su mnogih istina, ali jedan od kotača istine s kojim su povezani jesu posljednja tri kralja Jude — Jojakim, Jojakin i Sidkija — koji zauzvrat predstavljaju Cira, Darija i Artakserksa. Cir, Darije i Artakserksa zauzvrat predstavljaju svoje tri uredbe koje se protežu od 516. pr. Kr. do 457. pr. Kr.; a one zauzvrat predstavljaju tri anđela iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja, koji dolaze 1798., 19. travnja 1844. i 22. listopada 1844. godine. Povijest dolaska triju anđela iz četrnaestog poglavlja Otkrivenja ponavlja se do u najsitnije slovo u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, čime se prepoznaje da proročka linija koja započinje pomazanjem Šaula za kralja doseže svoj zaključak kada pobjedonosna crkva bude pomazana pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Ta linija uključuje kotač kralja Jošije, koji se seže natrag do Jeroboamove pobune u Betelu i Danu 977. pr. Kr.

Dvadeset i dva

Jeroboam nosi simboliku broja dvadeset i dva, jer je vladao dvadeset i dvije godine, povezujući tako svoje svjedočanstvo s poviješću predstavljenom brojem dvadeset i dva, koji je simbol sjedinjenja božanstva s čovječstvom, kako je prikazano u Danielovu viđenju marah dvadeset i drugoga dana, te brojem dvjesto dvadeset, od kojega je broj dvadeset i dva desetina.

A dana koliko je Jeroboam kraljevao bijaše dvadeset i dvije godine; i počinu sa svojim ocima, a njegov sin Nadab zakralji se na njegovu mjestu. 1 Kraljevima 14,20.

„Pomirenje“, koje predstavlja sjedinjenje božanstva i čovječstva, djelo je Kristovo koje je započelo 22. listopada, odnosno u desetome mjesecu (gregorijanskom); deset puta dvadeset i dva jednako je dvjesto dvadeset. Jeroboam je podigao krivotvorene žrtvenike i u Betelu i u Danu te je stoga simbol krivotvorenoga bogoslužja nedjelje u vezi sa sjedinjenjem crkve (Betel: znači crkva) i države (Dan: znači sud).

Tada Jeroboam sagrađi Šekem u Efrajimovoj gori i nastani se u njemu; zatim ode odande i sagrađi Penuel. I reče Jeroboam u svome srcu: Sada će se kraljevstvo vratiti domu Davidovu. Ako ovaj narod bude odlazio gore prinositi žrtve u Domu Gospodnjem u Jeruzalemu, tada će se srce ovoga naroda opet okrenuti njihovu gospodaru, Roboamu, kralju Judinu, pa će me ubiti

i vratiti se Roboamu, kralju Judinu. Zato se kralj posavjetova te načini dva zlatna teleta i reče im: Previše vam je ići gore u Jeruzalem; evo tvojih bogova, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske. I jedno postavi u Betelu, a drugo smjesti u Danu. I to postade grijeh; jer je narod išao klanjati se pred jednim, sve do Dana. I načini dom uzvišica te postavi svećenike iz najnižega sloja naroda, koji nisu bili od sinova Levijevih. I Jeroboam ustanovi blagdan osmoga mjeseca, petnaestoga dana u mjesecu, nalik blagdanu koji bijaše u Judi, i prinese na žrtveniku. Tako učini u Betelu, prinoseći žrtve teladima koja je načinio; i postavi u Betelu svećenike uzvišica koje je bio načinio. Tako je prinio na žrtveniku koji je bio načinio u Betelu petnaestoga dana osmoga mjeseca, upravo u mjesecu koji je izmislio u svome srcu; i ustanovi blagdan sinovima Izraelovim; te prinese na žrtveniku i kadi tamjanom. 1 Kraljevima 12:25–33.

U temeljnoj povijesti deset sjevernih plemena postojala je pobuna koja je bila predoznačena Izraelovim odbacivanjem Boga kao kralja, a također i pobunom Arona i zlatnim teletom. Aronova pobuna bila je u temeljnoj povijesti drevnoga Izraela, a Jeroboamova u temeljnoj povijesti deset sjevernih plemena. „Redak na redak“ Aron, kao veliki svećenik, predstavlja crkvu, a Jeroboam, kao kralj, predstavlja državu. Te dvije temeljne pobune čine liniju koja uključuje temeljnu pobunu naroda Izraelova u želji za ljudskim kraljem.

490

U svetoj povijesti, kako je prikazana u knjizi Ezekijela, postoje tri razdoblja od po četiri stotine i devedeset godina: jedno je bilo povezano s kraljevima, drugo sa Svetištem, a treće s vojskom. Ta se tri razdoblja podudaraju s pobunom Arona (Svetište), Šaula (vojska) i Jeroboama (kralj). Od triju simbola — proroka, svećenika i kralja — upravo je kralj Šaul označen kao onaj koji prorokuje, a Aron je bio svećenik, a Jeroboam kralj.

I dogodi se, kad svi koji su ga otprije poznavali vidješe da, gle, prorokuje među prorocima, tada narod reče jedan drugomu: Što je to snašlo Kišova sina? Zar je i Šaul među prorocima? A jedan odande odgovori i reče: Ali tko je njihov otac? Zato to postade poslovica: Zar je i Šaul među prorocima? 1 Samuelova 10:11, 12.

Pobjedonosna crkva sastoji se od tridesetogodišnjega proroka, tridesetogodišnjega svećenika i tridesetogodišnjega kralja, prikazanih u Ezekielu koji je započeo u tridesetoj godini, Josipu koji je započeo svoju službu u tridesetoj godini i kralju Davidu koji je počeo kraljevati u svojoj tridesetoj godini. Pobjedonosna crkva prikazana je u posljednjih osam poglavlja knjige proroka Ezekijela kao hram koji ispunja zemlju, a pobjedonosna crkva jest Filadelfija, koja je osma crkva, a potječe od sedam.

Proročka linija Jošije koja je započela 977. pr. Kr. završava uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom. Očišćenje i pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, koje je započelo 31. prosinca 2023., započelo je kada je Mihael sišao uskrsnuti dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja. Godina 2023. došla je dvadeset i dvije godine nakon 11. rujna 2001., kao što i Zakoni o strancima i pobuni iz 1798. dolaze dvadeset i dvije godine nakon Deklaracije o neovisnosti iz 1776. Jeroboamova dvadeset i dvogodišnja vladavina započela je 977. pr. Kr., kada je izrečeno Jošijino proročanstvo. U to je vrijeme neposlušni prorok iz 1. Kraljevima, trinaestog poglavlja, suočio Jeroboamovo

otpadništvo, kao što je Mojsije suočio Aronovo otpadništvo, a Samuel suočio mnoštvo koje je željelo kralja. Ta suočavanja s temeljnim otpadništvima, predstavljena porukom neposlušnog proroka, Mojsija i Samuela, predstavljaju glasni poklič trećega anđela pri nedjeljnom zakonu. To je poruka upozorenja koju objavljuje stijeg, a koja je u povijesti Jeroboama predstavljena Jošijinim proročanstvom, popraćenim „znakom“.

I gle, dođe čovjek Božji iz Jude u Betel po riječi Gospodnjoj; a Jeroboam je stajao kraj žrtvenika da kadi. I povika protiv žrtvenika po riječi Gospodnjoj, i reče: O žrtveniče, žrtveniče, ovako govori Gospod: Evo, rodit će se dijete domu Davidovu, imenom Jošija; i na tebi će prinijeti svećenike uzvišica koji na tebi kade, i ljudske će se kosti spaljivati na tebi. I dade onoga dana znak govoreći: Ovo je znak koji je Gospod rekao: Evo, žrtvenik će se raspuknuti, i pepeo što je na njemu prosut će se. I dogodi se, kad je kralj Jeroboam čuo riječ čovjeka Božjega, koji je vikao protiv žrtvenika u Betelu, da je ispružio svoju ruku sa žrtvenika govoreći: Uхватite ga. I ruka koju je ispružio protiv njega usahnu, tako da je nije mogao opet privući k sebi.

Žrtvenik se raspuknuo i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema znaku koji je čovjek Božji dao riječju Gospodnjom. Tada kralj progovori i reče čovjeku Božjemu: Umoli sada lice Gospoda, Boga svojega, i pomoli se za me da mi se ruka opet povрати. I čovjek Božji umoli Gospoda, te se kralju ruka opet povрати i postade kao prije. Potom kralj reče čovjeku Božjemu: Pođi sa mnom kući, okrijepi se, a ja ću ti dati dar. Ali čovjek Božji reče kralju: Kad bi mi dao i polovicu svoje kuće, ne bih pošao s tobom, niti bih jeo kruha ni pio vode na ovome mjestu. Jer tako mi je bilo zapovjedbano riječju Gospodnjom: Ne jedi kruha, ne pij vode i ne vraćaj se putem kojim si došao. Tako on ode drugim putem i ne vrati se putem kojim je došao u Betel. 1. Kraljevima 13,1–10.

Prorokovo odbijanje da jede s Jeroboamom unatoč ponudi „polovine doma tvojega“ podudara se s Herodovim obećanjem Salomi o polovini svojega kraljevstva.

I kad je došao zgodan dan, kad Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima, tisućnicima i uglednicima Galileje; i kad uđe kći te Herodijade te zapleše i svidje se Herodu i onima koji su sjedili s njim, kralj reče djevojci: Zaišti od mene što god hoćeš, i dat ću ti. I zakle joj se: Što god zatražiš od mene, dat ću ti, do polovice svojega kraljevstva. A ona iziđe te reče svojoj majci: Što da zaištem? A ona reče: Glavu Ivana Krstitelja. Marko 6:21–24.

Herodovo obećanje polovice svojega kraljevstva dogodilo se na njegov rođendan. Herod je simbol Rima, a deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest predočeno je deseterostrukom podjelom Rima u sedmom poglavlju Daniela te deset nožnih prstiju u drugom poglavlju. Njegov rođendan obilježen je kada šesto kraljevstvo bude zamijenjeno sedmim kraljevstvom pri nedjeljnom zakonu, i u tom je smislu to rođendan Ujedinjenih naroda kao sedmoga kraljevstva biblijskog proročanstva. Pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu deset kraljeva, predstavljenih Jeroboamovih deset sjevernih plemena, slažu se dati svoje kraljevstvo zvijeri za jedan sat u Otkrivenju „sedamnaest“.

Jer im je Bog stavio u srce da izvrše njegovu volju, da budu složni i predaju svoje kraljevstvo Zvijeri, dok se ne ispune riječi Božje. Otkrivenje 17,17.

Prije nego što se pozabavimo Ezekielovim proročanstvom iz četvrtoga poglavlja, utvrdit ćemo trinaest puta kada Ezekiel izravno navodi datum. Tih se trinaest putokaza općenito dijele između svijeta i Božjega naroda. Svijet, predstavljen Egiptom, smješten je u izravan datum šest puta, Tir se oslovljava jedanput, a drugih je šest puta Jeruzalem predmet. Knjiga započinje 592. pr. Kr., što je trideseta godina sedamnaestoga jubilejskog ciklusa, a prvi redak četrdesetoga poglavlja Ezekielu označuje 22. listopada 573. pr. Kr. kao kraj toga ciklusa. Jubilejski ciklus predstavlja vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće od 11. rujna do uskoro dolazećega zakona o nedjelji, što je zauzvrat prikazano u fraktalu te iste povijesti od 31. prosinca 2023. do uskoro dolazećega zakona o nedjelji. Oba su razdoblja bila predočena razdobljem od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844.

Dana 11. kolovoza 1840. ni manje ni više nego Isus Krist sišao je kao moćni anđeo iz Otkrivenja 10, koji je donio knjižicu što ju je Božji narod trebao uzeti i pojesti. Taj isti anđeo ponovno je sišao na 9/11 da označi početak vremena pečačenja. Taj isti anđeo sišao je 31. prosinca 2023. da uskrsne dva svjedoka koji bijahu ubijeni na ulici onoga velikog grada, Sodome i Egipta, gdje je i Gospodin bio razapet. Taj silazak označio je završno razdoblje vremena pečačenja. Unutar fraktalnog razdoblja od 31. prosinca 2023. do nedjeljnog zakona, svećeniku Ezekielu dano je viđenje hrama na nebu. U to vrijeme on postaje nijem i govori samo kada mu Bog zapovjedi da to čini. Njegovo stanje traje do uskoro dolazećega nedjeljnog zakona, prikazanog razorenjem Jeruzalema.

Kao i Ivanu, Ezekielu je zapovjedbno da uzme knjigu koja bijaše u ruci silazećega anđela u desetom poglavlju Otkrivenja, a također mu je rečeno da pojede knjigu naricaljke, žalosti i jaoja.

A ti, sine čovječji, čuj što ti govorim: ne budi buntovan kao taj buntovni dom; otvori usta svoja i jedi što ti dajem. I kad pogledah, gle, ruka bijaše pružena k meni; i evo, u njoj bijaše svitak knjige. I razvi ga preda mnom; i bijaše ispisan iznutra i izvana; i na njemu bijahu napisani tužaljke, naricanje i jao. Ezekiel 2:8–10.

Poruka je prikazana kao trostruka poruka, te tako predočava poruku triju anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja. Stoga je poruka pečačenja trećega anđela ona koja pečati one unutar Jeruzalema koji uzdišu i tuguju zbog grijeha crkve i zemlje, kako je prikazano u devetome poglavlju Ezekielu i sedmome poglavlju Otkrivenja.

I slava Boga Izraelova podiže se s keruba, na kojem bijaše, do praga Doma. I pozva čovjeka odjevena u lan, koji je uz bok imao pisarsku tintarnicu; i Gospod mu reče: Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine usred njega. Ezekiel 9:3, 4.

Oni koji prime pečat tuguju zbog grijeha crkve i grijeha zemlje, a Ezekielovo je svjedočanstvo utkano u povijest Jeruzalema i Egipta, simbola crkve i svijeta.

“Kvasac pobožnosti nije posve izgubio svoju snagu. U vrijeme kada su opasnost i potištenost crkve najveće, mala skupina koja stoji u svjetlu uzdisat će i vikati zbog gadosti koje se čine u zemlji. No osobito će se njihove molitve uzdizati za crkvu, jer njezini članovi postupaju na način svijeta. ...”

„Zapovijed glasi: ‘Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine posred njega.’ Ti koji uzdišu i plaču iznosili su riječi života; ukoravali su, savjetovali i usrdno opominjali. Neki koji su obeščašćivali Boga pokajali su se i ponizili svoja srca pred Njim. Ali slava Gospodnja bijaše odstupila od Izraela; premda su mnogi i dalje nastavili s oblicima religije, nedostajale su Njegova sila i Njegova prisutnost.” Testimonies, svezak 5, 209, 210.

U kontekstu Knjige tužaljki, tugovanje i jauk, koji su prasluka trojice anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja, pri čemu su tužaljke i tugovanje prvi i drugi anđeo, a treći je poruka jao, simbol istočnoga vjetra kojega drže pod kontrolom četiri anđela zadržavanja iz sedmoga poglavlja Otkrivenja.

Egipat

U knjizi Ezekielja navodi se trinaest datuma. Prvi od datuma iz niza o Egiptu jest Ezekiel 29,1, i predstavljao je 587. pr. Kr.

Desete godine, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana u mjesecu, dođe mi riječ Gospodnja govoreći: Sine čovječji, okreni lice svoje protiv faraona, kralja egipatskoga, i prorokuj protiv njega i protiv svega Egipta. Govori i reci: Ovako govori Gospod Jahve: Evo, ja sam protiv tebe, faraone, kralju egipatski, veliki zmaju što leži usred svojih rijeka, koji govori: Moja je rijeka moja, i ja sam je sebi načinio. Ezekiel 29,1–3.

587. pr. Kr. jest godina opsade, koja je započela godinu i pol prije razorenja Jeruzalema. U to vrijeme Ezekiel objavljuje da će Bog oboriti Egipat te da će to obaranje Božjem narodu pokazati njihovu ludost što su se uzdali u egipatskog zmaja. Do kraja poglavlja izriče se objava da će Egipat biti predan Babilonu, čime se utvrđuje kada deset kraljeva predaje svoje sedmo kraljevstvo iz biblijskog proročanstva suvremenom Babilonu — osmom kraljevstvu koje je od sedam. To se proročanstvo ispunilo ‘sedamnaest’ godina poslije, 571. pr. Kr., kako je izloženo na kraju poglavlja. Stoga 29. poglavlje sadrži prvo i posljednje vremensko određenje povezano s Egiptom.

I dogodi se dvadeset i sedme godine, prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, da mi dođe riječ Gospodnja govoreći: Sine čovječji, Nabukodrezar, kralj babilonski, prisili svoju vojsku na veliku službu protiv Tira: svaka je glava očelavila i svako je rame bilo odrano; ali ni on ni njegova vojska ne primiše plaće za Tir, za službu kojom su služili protiv njega. Stoga ovako govori Gospodin Bog: Evo, dat ću zemlju egipatsku Nabukodrezaru, kralju babilonskomu; i on će uzeti njezino mnoštvo, i uzeti njezin plijen, i uzeti njezin grabež; i to će biti plaća njegovoj vojsci. Dao sam mu zemlju egipatsku za njegov trud kojim je služio protiv njega, jer su radili za mene, govori Gospodin Bog. U onaj dan učinit ću da iznikne rog domu Izraelovu, i dat ću ti otvaranje usta usred njih; i spoznat će da sam ja Gospodin. Ezekiel 29:17–21.

Dvadeseta godina, prvoga mjeseca, prvoga dana iz sedamnaestoga retka predstavlja posljednji datum od trinaest datuma u Ezekielu, i to je jedini datum koji pada nakon 22. listopada 573. pr. Kr. On predstavlja vrijeme kada kralj sjevera u Danielu 11,42–43 dobiva Egipat, kao i trenutak kada deset kraljeva predaju svoje sedmo kraljevstvo osmom kraljevstvu koje je od sedam. To se ispunjava kada proklja „rog doma Izraelova“. U Izaiji Izrael proklja u dan istočnoga vjetra.

Učinit će da se oni koji potječu od Jakova ukorijene: Izrael će procvasti i pupati te lice svijeta ispuniti plodom. Izaija 27:8.

Kada se ispuni Ezekiel 29,17, i zmaj Egipta bude predan papinskoj zvijeri pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, tada će kasna kiša biti izlivena bez mjere na Izraela. Ta je kiša započela 11. rujna kao škropljenje, kako je predloženo time što je Krist dahnuo na svoje učenike nakon što je sišao na zemlju pošto je uzašao k svome Ocu nakon svoga uskrsnuća.

„Čin Kristov, kada je dahnuo na svoje učenike Duha Svetoga i udijelio im svoj mir, bijaše poput nekoliko kapi pred obilnim izljevom koji je trebao biti dan na dan Pedesetnice.“ Spirit of Prophecy, sv. 3, 243.

Ezekielovo proročanstvo o padu Egipta objavljeno je 587. pr. Kr., godine opsade, a ‘sedamnaest’ godina poslije proročanstvo se ispunilo. Ono se ispunjava u razdoblju koje predstavlja broj ‘sedamnaest’, predstavljajući tako skrivenu povijest četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela. Ono se treba ispuniti tijekom vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, koje je prikazano u devetome poglavlju Ezekiela. U vremenu pečačenja izlivena se kasna kiša, najprije kao škropljenje na 11. rujna, a zatim kao puno izlivanje pri nedjeljnom zakonu. Ispunjava se, prema Izaiji, u “dan istočnoga vjetera”, a islam je istočni vjetar, i islam je treće “jao”. Poruka koju je Ezekiel trebao pojesti bila je trostruka poruka, od koje je treći dio bio poruka jao.

Ezekielovih trinaest datiranih poruka izneseno je u vezi s Jeruzalemom, Egiptom i Tirom. Sve su se odnosile na pobunu, predstavljenu brojem „trinaest”.

U sljedećem ćemo članku nastaviti razmatrati datiranje Ezekiela.